

SF. IOAN HRISOSTOM

SFATURI CĂTRE MIRI

IN ROMĂNEȘTE
DE
Pr. D. FECIORU

INSTITUTUL BIBLIC ȘI DE MIȘIUNE
AL BISERICII ORTODOXE ROMÂNE

SFANTUL IOAN HRISOSTOM

SFATURI CATRE MIRI

In romaneste

de

PR. D. FECIORU

EDITURA INSTITUTULUI BIBLIC

BUCURESTI, 1942

Pagini alese din Sfinții Părinți

Nr. 16

Drepturile rezervate.

SFATURI CATRE MIRI

Din seara nunții în care o vei primi pe mireasa ta în camera de mire, primește-o ca pe o statuie și chiar de atunci să învețe să fie cumpătată, blândă și să trăiască cinstit; de la început chiar, de cum pășește pragul casei tale, să calce în picioare dragostea de bani. Să o înveți să fie înțeleaptă, să o înveți să nu-și atârne aurării de urechi, nici împrejurul gâtului, nici pe pereții casei; sa nu dorească haine țesute cu fir de aur și nici obiecte de lux. Podoaba ei să fie strălucitoare, dar strălucirea să nu fie o insultă. Acestea toate să fie lăsate celor nechibzuiți; tu însă împodobeste-ți casa cu multa cuviință, mirosind mai degrabă de înfrânare decât de parfumuri. Două lucruri vor rezulta de aici. Intâi nu se va mâhni mireasa, când, după terminarea nunții, se vor trimite înapoi fiecăruia hainele țesute cu fir de aur și vasele cele de argint; al doilea, mirele nu se va mai îngriji de pierderea și de paza celor adunate.

După aceasta, după ce se va fi terminat toată desfătarea zilei de nuntă, ia-ți mireasa ta, formează-o bine, întinzând pentru multă vreme simțul de pudoare și nu căuta să stingi acest simț degrabă. Căci chiar dacă fata ar fi lipsită de acest simț, totuși știe să tacă până la o vreme, sfiindu-se de bărbat și surprinsă de noile împrejurări în care intră. Așa dar să nu strici repede acest simț de pudoare, după cum fac bărbații cei desfrânați, ci prelungește-l pentru multă vreme, căci de mare folos îți va fi acesta. Niciodată nu te va cărti și nici nu te va mustra pentru cele ce ai hotărât.

Prin urmare legiuiește totul în acea vreme, în care simțul pudorii, ca un frâu pus sufletului, nu te lasă sa te mustre sau să cârtească de cele ce faci.

Când oare este un timp mai potrivit de a forma femeia ca acela în care se sfiește de bărbat, se teme și se rușinează? Atunci pune-i cuvintele înțelepciunii, căci le primește sufletul ei; așează-i cea mai frumoasă dispoziție sufletească, adică simțul pudorii.

Dar dacă voiești îți pot da și un exemplu cum trebuie să vorbești cu ea. Dacă Pavel nu s-a sfiit de a spune : „Nu vă lipsiți unul pe altul de îndatoririle conjugale" (I Corinteni, VII, 5) și rostea cuvintele către femei măritate, dar mai bine zis nu către femei măritate, ci către suflete duhovnicești, cu atât mai mult eu nu mă voi feri de a o spune.

Ce trebuie dar să-i vorbească ei mirele ? Cu multă dragoste să-i spună : „Eu, copilă, te-am luat tovarășă de viață și te-am adus ca să-mi fii părtașă în treburile cele mai de cinste și mai de nevoie, anume facerea de copii și purtarea de grijă a casei. Ce te rog dar pe tine ?" — Dar înainte de a întreba aceasta, vorbește-i de dragoste, căci nimic nu ajută atâta pentru a convinge pe ascultător ca să primească cele spuse decât știind că i se vorbește cu multă dragoste. Cum îi va arăta însă dragostea ? Dacă îi va spune : „Am avut puțința să mă căsătoresc și cu altele și mai bogate și de neam mai strălucit, totuși nu le-am ales pe acelea ci pe tine, am îndrăgit caracterul tău, blândețea ta, înțelepciunea ta". Cu aceste cuvinte pregătește îndată calea cuvintelor cu privire la o viață înțeleaptă, și blamează, pe ocolite, bogăția. Căci dacă fără nicio pregătire vei vorbi contra bogăției va fi supărător ; dar dacă te folosești de un prilej potrivit, le reușești pe toate. Atunci i se va părea ei că faci acest lucru spre a o apăra și nu-i vei părea ei ca un om aspru, neplăcut și chițibușar. Când însă vei lua prilej de vorbă chiar din cele ale ei, se va bucura. Așa dar îi vei spune — căci este nevoie să reia vorba începută — „Am avut puțința să iau soție bogată și avută, dar n'am voit. Pentru care pricină oare ? Nu la întâmplare și nici în zădar, ci am fost învățat eu bine că bogăția nu este nicio avere, ci lucru de disprețuit, care se află și la tâlhari și la femeile desfrânate și la jefuitorii de morminte. Pentru aceasta, lăsându-le pe toate celelalte, am venit către virtutea sufletului tău, pe care o prefer față de tot aurul, deoarece o fată tânără, pricepută și liberă, care se îngrijește de evlavie prețuiește tot atât de mult cât toată lumea. Pentru aceasta m'am îndrăgostit de tine, și te iubesc și te pun mai presus de sufletul meu. Viața prezentă nu este nimic; doresc și mă rog și fac totul ca astfel să ne învrednicim să petrecem viața prezentă încât și acolo, în viața viitoare, să trăim tot împreună cu multă slobozenie. Timpul de aici de pe pământ este scurt și trecător; dar dacă ne vom învrednici să petrecem viața de aici bine plăcând lui Dumnezeu, vom fi totdeauna, cu mai multă plăcere, și cu Hristos și noi doi împreună. Eu dintre toate am preferat dragostea ta și nimic nu mi-i atât de greu și de supărăcios decât ca să mă cert vreodată cu tine. Chiar dacă ar trebui să pierd totul, chiar dacă aș ajunge cel mai sărac dintre oameni, chiar dacă aș suferi cele mai grele primejdii, chiar, dacă aș pătimi ori și ce, mie toate îmi vor fi cu puțință de suferit și ușoare, atâta timp cât noi ne vom înțelege unul cu altul. Copiii chiar atunci îmi vor fi dragi, când tu te vei purta drăgăstoasă față de mine. Va trebui dar ca și tu să faci

la fel". — Adă apoi și cuvintele Sf. Scripturi în sprijinul tău, deoarece Insuși Dumnezeu vrea ca dragostea să fie între voi. Ascultă ce zice scriptura: „Pentru aceasta va lăsa omul pe tatăl său și pe marna sa și se va lipi de femeia lui". (Efeseni, 31). — „Să nu fie între noi, continuă tu cuvântul tău, niciun prilej de micime sufletească. Piară banii, mulțimea slugilor, cinstea dela cei străini; eu în locul acestora toate prefer dragostea ta”. Aceste cuvinte oare nu vor fi mai dorite de femeie decât aurul și decât bogățiile ? Să nu te temi că fiind iubită se va obrăznică cu tine ; nu, ci dimpotrivă, mărturisește că o iubești, în adevăr femeile desfrânate, care sunt lângă un bărbat, iar mâne cu altul, negreșit că s'ar obrăznică când ar auzi astfel de cuvinte; dar o femeie liberă, o fată nobilă, niciodată nu se va obrăznică auzind aceste cuvinte, ci cu atât mai mult se va pleca. Arată că îți place mult să stai împreună cu ea, și de dragul ei vrei să fii mai bine acasă decât în oraș. Prefer-o tuturor prietenilor și chiar copiilor ce ți-a dat; iar pe copii iubește-i tot de dragul ei. Dacă face ceva bun, laudă-o și admir-o ; dacă greșește ceva, lucru ce se întâmplă celor tinere, sfătuește-o și atrage-i luarea aminte. Defăima neconținut banii și luxul și dă-i a înțelege că podoaba unei femei este aceea care vine dela modestie și dela cinste; învață-o continuu cele de folos.

Rugăciunile voastre să fie în comun ; fiecare să meargă la biserică, iar acasă bărbatul să întrebe pe femeie și femeia pe bărbat asupra celor spuse sau citite acolo. Dacă cineva este sărac să ia ca exemplu pe bărbații sfinți, pe Pavel, Petru, cari au fost mai slăviți decât împărații și bogații, cu toate că și-au petrecut viața în foame și sete. Invață-o că nimic nu este mai înfricoșător în cele ale vieții decât numai a nu trăi după voia lui Dumnezeu.

Dacă vrei să dai mese și ospete nu chema pe nici un om fără caracter, pe nici un om necuviincios; și dacă vei găsi pe vreun sărac sfânt, putând ca să binecuvinteze casa voastră, putând cu pășirea picioarelor sale să aducă toată binecuvântarea lui Dumnezeu, pe acela chiază-I.

Să spun încă și alta ? Nimeni dintre voi să nu se grăbească să se însoare cu una mai bogată decât ei, ci mai bine cu una cu mult mai săracă. Căci fiind mai bogată, nu va aduce atâta prilej de plăcere cu banii ei, câtă ură și insultă, prin faptul că ea va cere mai mult decât a adus, va pretinde lux, va da drumul la cuvinte supărătoare și la sudălmă. Căci poate va zice: „încă n'am cheltuit nimic din ale tale, sânt îmbrăcată încă cu lucrurile mele, din acelea pe care părinții mei mi le-au dăruit". Ce spui, femeie ? Incă ale tale porți ? Care lucru este mai dureros oare decât acest cuvânt ? Trupul nu mai este încă al tău, iar banii sunt ai tăi ? După căsătorie nu mai sunteți două trupuri, ci sunteți un singur trup, iar averile două și nu una ? O, poftă a banilor! Ați ajuns amândoi un om, o ființă și încă spui: „ale mele"? De diavol a fost introdus acest cuvânt blestemat și spurcat. Dumnezeu a făcut comune pe toate cele ce sunt mai necesare decât banii, iar banii nu sunt comuni ? Nu este cu putință să spui: „Lumina mea, soarele meu, apa mea". Toate cele mai de preț ne sunt comune, iar banii nu sunt comuni ? Să piară de mii de ori banii, dar mai vârtos nu banii, ci voința care nu știe să se folosească de bani, ci îi preferă în locul tuturor.

Invață acestea împreună cu altele, dar cu multă dragoste, pentru că sfățuirea virtuții, în ea însăși, este tristă. Și mai cu seamă față de o copilă simplă și tânără, când îi vorbești de un trai înțelept și cinstit, fă-o cu multă dragoste. Și mai ales îndepărtează din sufletul ei : „al meu" și „al tău". Dacă va spune : „Cele ale mele", spune-i: „Pe care le numești ale tale, căci nu știu ; eu nu am nimic al meu; cum dar spui : cele ale mele, când toate sunt ale tale ?" Dăruiește-i ei acest cuvânt. Nu vezi că acest lucru îl facem cu copiii ? Când un copil smulge ceva din cele ce ține în mână, și vrea să ia și celălalt lucru, i-l dăm și zicem: „Da, și acesta este al tău și acela".

Aceasta să facem și cu femeea, căci judecata ei este mai copilăroasă. Dacă va zice : „Cele ale mele", spune: „Toate sunt ale tale, și eu sunt al tău". Nu este cuvânt de lingușire, ci de multă pricepere. Astfel vei putea îndepărta mânia ei și să-i stingi întristarea. Spune-i deci astfel: „Și eu sunt al tău, copilă. Acest lucru m'a sfătuit Pavel zicând: „Bărbatul nu este stăpânul corpului său, ci femeea" (I Corinteni, 7, 4). Dacă eu nu am stăpânire asupra corpului meu, ci tu, atunci cu atât mai mult ai stăpânire și asupra banilor". Vorbind acestea ai liniști-o, ai stins flacăra, ai rușinat pe diavol, ai făcut-o roabă, dar mai degrabă sclavă cumpărată cu bani; cu cuvintele acestea ai legat-o. Astfel, din cele ce tu grăești, învaț-o să nu zică niciodată: „al meu" „al tău". Niciodată să nu-i vorbești la întâmplare, ci cu mângâiere, cu cinste și cu multă dragoste. Cinstește-o pe ea și nu va avea trebuință să fie cinstită de alții, nu va avea trebuință să fie slăvită de alții, căci se bucură de cinstea și slava, care vine de la tine. Prefer-o înaintea tuturor, din pricina tuturor însușirilor ei și pentru frumusețe și pentru pricepere, și laud-o. Astfel vei convinge-o să nu dea atenție la nici un străin, ci va râde de toți ceilalți. Invaț-o frica de Dumnezeu și vor curge toate ca dintr'un izvor, iar casa ta va fi plină de mii de bunătăți. Dacă vom căuta cele nepieritoare, atunci vom dobândi și pe cele pieritoare, căci spune Scriptura: „Căutați mai întâiu împărăția lui Dumnezeu și toate celelalte se vor adăuga vouă". (Matei, 6, 33).